

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Педагогічний факультет

Кафедра педагогіки та психології дошкільної та початкової освіти

**ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ВЧИТИСЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ
ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ТЕХНОЛОГІЇ «ПЕРЕВЕРНУТИЙ КЛАС»**

Кваліфікаційна робота

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

Виконала: студентка IV курсу 441 групи

Спеціальності 013 Початкова освіта

Освітньо-професійної програми

Початкова освіта

Білецька Руслана Миколаївна

Керівник к.пед.н., доцентка Гриценко І.В.

Рецензент вчитель початкових класів

вищої категорії, вчитель-методист

Чорнобаївського ліцею Воронова Л. М.

Херсон – 2021

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ВЧИТИСЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	6
1.1. Вміння вчитися як ключова компетентність учня початкової школи	6
1.2. Змістова характеристика технології «Перевернутий клас» у початковій школі	11
1.3. Формування компетентностей учня початкової школи засобами технології «Перевернутий клас»	15
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЇ «ПЕРЕВЕРНУТИЙ КЛАС» ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ВЧИТИСЯ	19
2.1. Порівняльний аналіз уроку з використанням технології «Перевернутий клас» та традиційного уроку	19
2.2. Педагогічні умови формування вміння вчитися в учнів початкової школи засобами технології «Перевернутий клас»	23
ВИСНОВКИ	26
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	28
ДОДАТКИ	31
ДОДАТОК А. Кодекс академічної доброчесності здобувача вищої освіти Херсонського державного університету	31
ДОДАТОК Б. Конспект уроку за моделлю змішаного навчання «Перевернутий клас»	32

ВСТУП

Одним з головних результатів шкільної освіти на сучасному етапі має стати формування у дитини цілісної картини світу, ставлення дитини до себе, до інших людей. І формування такого ставлення можливо тільки в тому випадку, якщо є інтеграція того, що людина вивчає, чим вона займається. Тому сьогодні більш важливо забезпечити учня загальнокультурним, особистісним і пізнавальним розвитком, озброїти таким важливим умінням, як уміння вчитися, а не просто дати дитині якомога більший багаж знань. По суті, це і є головне завдання вчителя, як тьютора освітнього процесу.

Соціальним замовленням сучасного інформаційного суспільства є підготовка людини, здатної самостійно вчитися і багаторазово переучуватися протягом життя, що постійно змінюється, готової до самостійних дій і прийняття рішень. Для життя і діяльності людини важлива не наявність у неї накопичень багажу всього засвоєного, а прояв і можливість використовувати те, що є, тобто важливими є не структурні, а функціональні, діяльні якості. І тому школа повинна дитину: «навчити вчитися», «навчити жити», «навчити жити разом», «навчити працювати і заробляти».

Саме тому на сьогоднішній день перед школою гостро постала проблема самостійного успішного засвоєння учнями нових знань і умінь, включаючи вміння вчитися.

Досягнення «вміння вчитися» передбачає повноцінне освоєння всіх компонентів навчальної діяльності, які включають: навчальні мотиви, навчальну мету, навчальне завдання, навчальні дії та операції (орієнтування, перетворення матеріалу, контроль і оцінку).

Зміни, що відбуваються в суспільстві, вимагають прискореного вдосконалення освітнього простору, встановлення цілей освіти, які будуть враховувати громадські, соціальні та особистісні інтереси і

нахили. Тому пріоритетним напрямком стає виконання розвиваючих потенціалів нових освітніх стандартів. Сучасні громадські запити визначають цілі освіти як особистісно-пізнавальний розвиток учнів, який забезпечує становлення ключової компетентності – «навчити вчитися». На цій підставі головним завданням нинішньої системи освіти стає вироблення сукупності таких видів діяльності, що забезпечують розвиток компетентності «навчити вчитися», і крім цього засвоєння школярами певних предметних знань і навичок навчальних дисциплін

Актуальність зазначених положень зумовлена суспільними потребами (перехід до інформаційного суспільства). Наслідок цих змін – переосмислення ролі знань, зміна співвідношення між процесом та результатом освітнього процесу для формування вміння та мотивації вчитися.

Проблему формування вміння вчитися досліджували такі вчені, як Ю.Бабанський, С.Коробко, І.Лернер, О.Савченко та ін. Але питання формування в учнів початкової школи вміння вчитися засобами технології «Перевернутий клас» вивчене недостатньо.

Ю.К. Бабанський «вміння вчитися» розуміє, як «володіння сукупністю основних загальнонавчальних (міжпредметних) умінь і навичок». О. Савченко зазначає: «Учень вміє вчитися, якщо він визначає сам або приймає мету, яку ставить вчитель, відповідно до неї планує і виконує необхідні дії, контролює їх та оцінює свої результати».

Недостатнє вивчення даної проблеми зумовило вибір теми дослідження «Формування вміння вчитися в учнів початкової школи засобами технології «Перевернутий клас»».

Мета дослідження – обґрунтувати педагогічні умови формування вміння вчитися в учнів початкової школи засобами технології «Перевернутий клас».

Відповідно до мети визначено такі **завдання дослідження**:

1. Охарактеризувати вміння вчитися як ключову компетентність учня початкової школи;
2. Надати змістову характеристику технології «Перевернутий клас» у початковій школі;
3. Порівняти урок з використанням технології «Перевернутий клас» та традиційного уроку;
4. Визначити педагогічні умови формування вміння вчитися в учнів початкової школи засобами технології «Перевернутий клас»

Об’єкт дослідження – формування в молодших школярів уміння вчитися.

Предмет дослідження – використання технології «Перевернутий клас» як засобу формування вміння вчитися.

Структура й обсяг кваліфікаційної роботи. Кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел із 28 найменувань, додатків. Загальний обсяг роботи становить 35 сторінок.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ВЧИТИСЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

1.1. Вміння вчитися як ключова компетентність учня початкової школи

У зв'язку з інтенсивним розвитком інформаційного суспільства одним з основних напрямків модернізації освіти в умовах сучасного ринку праці, який швидко змінюється і постійно ускладнюється, є орієнтація на навчання протягом життя. Становлення особистості, здатної до самоосвіти людини є важливим завданням модернізації системи освіти.

У сучасних умовах все більше вчених підкреслюють доцільність розгляду проблеми формування здатності до самоосвіти в контексті компетентнісного підходу.

Формування в учнів ключової компетентності вміння вчитися в початковій школі має пріоритетне значення.

На теоретичному рівні питання самоосвіти є предметом дослідження А. Айзенберга, Б. Грінченка, П. Підкасистого, Б. Райського, Г. Серікова, Н. Сидорчук, М. Скаткина, В. Шпак та ін.

Проблему модернізації освіти на основі компетентнісного підходу вивчають Н. Бібик, О. Локшина, О. Овчарук, О. Пометун, Д.Равен, Г. Селевко, В. Серіков, І. Фрумин, Г. Халаш, А. Хуторський та ін.

Серед вітчизняних і зарубіжних дослідників відсутня загальна думка з приводу змісту поняття «компетентнісний підхід». Ми дотримуємося позиції О. Пометун, на думку якої поняття «компетентнісний підхід» визначається як «спрямованість освітнього процесу на формування і розвиток ключових (базових, основних) і предметних компетентностей особистості». Результатом цього процесу є сформованість загальної компетентності людини як сукупності ключових компетентностей, інтегрованої якості особистості. Це якість

повинна формуватися в освітньому процесі і містити знання, вміння, ставлення, досвід, діяльності та поведінкові моделі особистості [9].

Аналіз педагогічної літератури свідчить про те, що більшість вітчизняних і зарубіжних вчених характеризують поняття «компетентність» в особистісному контексті. Під поняттям «компетентність» дослідники розуміють не тільки і не стільки спеціально структуровані набори знань, умінь і взаємозв'язків, які набуваються в процесі навчання, а й специфічну здатність, яка дає можливість людині ефективно вирішувати проблеми, що виникають в реальних ситуаціях життя. Таким чином, поняття «компетентність» належить до сфери складних умінь і якостей особистості та не зводиться тільки до знань, умінь і навичок [18].

Питання формування в учнів закладів загальної середньої освіти ключової компетентності вміння вчитися обговорюють Н. Лошкарева, О. Овчарук, В. Паламарчук, О. Савченко та ін. Теоретичними аспектами структури ключової компетентності вміння вчитися займалися такі вчені як Ю. Бабанський, І. Лернер, Н. Лошкарева, А. Савченко та ін.

У вітчизняній педагогіці поняття «уміння вчитися» розуміють як «цілісне індивідуальне психологічне утворення, яке інтегрує індивідуальний досвід успішної праці учня і характеризується наявністю у нього розвинених здібностей навчальної діяльності» [11].

За допомогою ключової компетентності вміння вчитися програмується індивідуальний досвід успішної роботи учня, зменшуються перевантаження, збільшується пізнавальна активність, ініціатива особистості, учень набуває навичок раціонального використання часу і навчальних засобів. Наявність цієї компетентності дозволяє людині не губитися в новій пізнавальній та життєвій ситуації, не зупинятися при відсутності готових рішень, діяти самостійно без підказок, шукати джерело інформації, шляхи вирішення проблеми, тому вміння вчитися змінює стиль мислення і життя особистості [4].

На думку А. Савченко, сформоване вміння вчитися передбачає, що учень:

- Сам визначає цілі діяльності або приймає поставлені вчителем;
- Виявляє зацікавленість в навчанні, докладає вольові зусилля;
- Вміє організовувати власну діяльність задля досягнення результату;
- Відшукує необхідні знання, способи для вирішення завдань;
- Виконує в певній послідовності розумові, сенсорні або практичні дії, прийоми, операції;
- Усвідомлює свою діяльність та прагне до її вдосконалення;
- Має вміння і навички самоконтролю і самооцінки [24].

Також вітчизняні вчені виділяють наступні компоненти компетентності вміння вчитися: мотиваційний (ставлення до навчання); змістовний (знання, вміння, навички) та процесуальний (способи виконання діяльності на різних рівнях складності) [26].

Як показують численні дослідження, щоб успішно сформувати ключову компетентність вміння вчитися, необхідно цілеспрямовано формувати кожну її складову.

В Україні все відчутніше стають протиріччя між потребами суспільства, яке прагне до демократичних змін і відкритості світових досягнень, та освітою, яка хаотично реагує на потреби часу. Щодо обговорюваної проблеми відзначимо цікаву динаміку. Традиційно вміння вчитися у вітчизняній дидактиці зосереджено на формуванні в учнів загальнонавчальних умінь і навичок. Наприклад, в 80-х рр. ХХ ст. поширилися різноманітні підходи до змісту структури цього вміння. Так, в роботах Н.А. Лошкарева рекомендовано на всіх уроках формувати в учнів три великі групи умінь: організація навчальної роботи, робота з книгою та іншими джерелами інформації, культура усного й писемного мовлення. Так, педагог І.Я. Лернер класифікував загальнонавчальні

вміння на чотири групи: організаційні, практичні, інтелектуальні, психолого-характерологічні. Вчений Ю.К. Бабанський узагальнив різні підходи і визначив три великі групи умінь: навчально-організаційні, навчально-інформаційні, навчально-інтелектуальні.

Отже, вміння вчитися – це цілісне індивідуальне утворення, яке містить кілька складових. Перш ніж визначити його смислове наповнення і структуру, актуалізуємо деякі положення про сутність ключових компетентностей. Серед ключових компетентностей, прийнятих Радою Європи, визначено п'ять, які повинні засвоїти молоді європейці. Відзначимо зміст тих, які безпосередньо стосуються вміння вчитися:

- (А) компетентності, пов'язані з ростом інформатизації суспільства;
- (Б) здатність вчитися протягом життя як основа безперервної освіти в контексті професійної і соціальної життя;
- (В) потреба і мотивація, що зумовлюють мету діяльності;
- (Г) різноманітні форми діяльності для її досягнення;
- (Д) пізнавальні процеси, що забезпечують реалізацію діяльності (увага, пам'ять, сприйняття та ін.).

Лише вбачаючи у діяльності цілісний та багатофункціональний процес, можна охарактеризувати її компоненти з урахуванням специфіки навчальної діяльності [9].

Зі структури навчальної діяльності впливає, що вміє вчитися той учень, який:

- (А) сам визначає цілі діяльності або приймає мета, яку поставив викладач;
- (Б) проявляє зацікавленість в навчанні, докладає вольові зусилля;
- (В) організовує свою працю для досягнення результату;
- (Г) відбирає або знаходить потрібні знання, способи для вирішення завдання;

(Д) виконує в певній послідовності розумові, сенсорні або практичні дії, прийоми, операції;

(Е) усвідомлює свою діяльність і прагне до її вдосконалення;

(Ж) володіє вміннями і навичками самоконтролю і самооцінки.

Такий перелік складових характеризує розвинену навчальну діяльність. Ключова компетентність охоплює ряд загальних навчальних і пізнавальних умінь. Ці вміння ми розуміємо як здатність учня виконувати навчальні та пізнавальні дії відповідно до мети і умов, в яких виконується навчальне завдання. Кожне вміння є складним утворенням з багатьох операцій (дій).

Важлива роль належить мотивації в системі навчальної діяльності, вмінню розбудити і закріпити в учня стійке і позитивне ставлення до навчальної діяльності. Є група учнів, яких відрізняє негативне ставлення до навчання. Це обумовлено різними причинами: хронічне нездоров'я, слабкий інтелект, незрілість мотивації, глибоке відставання на попередніх етапах навчання, неблагополучний стан сім'ї. Зрозуміло, що, працюючи з різними групами та окремими учнями, вчителю необхідно бачити перспективи розвитку їх мотивації. Значущим для ефективної навчальної діяльності є мотивація, зумовлена інтелектуальною ініціативою і пізнавальними інтересами. Виявом сформованості в учнів мотиваційного компонента вміння вчитися можуть бути наступні характеристики їх ставлення до навчання [23]:

(а) вміння ставити мету (здатність визначати цілі, спрямованість на досягненні цієї мети);

(Б) розвинена допитливість, пізнавальний інтерес;

(В) потреба до самостійного пошуку і засвоєння нових знань;

(Г) позитивні інтелектуальні почуття.

Змістовний компонент включає дві підсистеми: засвоєні знання, уміння, навички, на яких ґрунтується вивчення нового, та власне нові знання і способи дії, що є об'єктом засвоєння.

Відповідно до структури навчальної діяльності в умінні учнів вчитися повинні взаємодіяти всі його компоненти на високому рівні, щоб в результаті сформувалася готовність учня самостійно вчитися, що є чинником неперервної освіти.

Отже, вміння вчитися розуміють як «цілісне індивідуальне психологічне утворення, яке інтегрує індивідуальний досвід успішної праці учня і характеризується наявністю у нього розвинених здібностей навчальної діяльності». За допомогою ключової компетентності вміння вчитися програмується індивідуальний досвід успішної роботи учня, зменшуються перевантаження, збільшується пізнавальна активність, ініціатива особистості, учень набуває навичок раціонального використання часу і навчальних засобів. Вчені виділяють наступні компоненти компетентності вміння вчитися: мотиваційний (ставлення до навчання); змістовний (знання, уміння, навички) та процесуальний (способи виконання діяльності на різних рівнях складності). Сформоване вміння вчитися передбачає, що учень: сам визначає цілі діяльності або приймає поставлені вчителем; виявляє зацікавленість в навчанні, докладає вольові зусилля; вміє спланувати та організувати власну діяльність задля досягнення мети; відшукує необхідні знання, способи вирішення завдань; виконує в певній послідовності розумові, сенсорні або практичні дії, прийоми, операції; усвідомлює власну діяльність і прагне до її вдосконалення; має вміння і навички самоконтролю і самооцінки.

1.2. Змістова характеристика технології «Перевернутий клас» у початковій школі

Нове соціальне замовлення суспільства на діяльність системи освіти сприяє зміні загальної парадигми освіти. Освіченість в сучасному

суспільстві – «це здатність спілкуватися, вчитися, аналізувати, проектувати, вибирати і творити...». Метою освіти стає загальнокультурний, особистісний та пізнавальний розвиток учнів. Саме цей безперервний розвиток забезпечує ключову компетентність «уміння вчитися».

Тип людини сучасності і найближчого майбутнього – самостійний, комунікабельний суб'єкт, що вміє працювати в групі, готовий і здатний постійно вчитися новому, самостійно добувати і застосовувати потрібну інформацію [7].

Саме тому найважливішим завданням сучасної системи освіти є організація такого освітнього простору, який передбачає здійснення діяльності учнів і педагогів в рамках освітньої установи, а також надання індивідуальних освітніх послуг, що створює умови для формування індивідуальної успішної траєкторії розвитку кожної дитини.

Як засоби, які сприяють досягненню сучасної освітньої мети слід розглядати застосування сучасних освітніх технологій. Технологія «Перевернутий клас» використовується для організації самостійної навчальної діяльності учнів з освоєння програмного або додаткового навчального матеріалу. Для даної моделі навчання характерно освоєння нового матеріалу вдома за допомогою електронних носіїв, а закріплення вже вивченого – в класі.

Урок, побудований в технології «Перевернутий клас» має особливу структуру.

Етапи уроку в технології «Перевернутий клас»:

Самостійне вивчення нового матеріалу вдома за допомогою відео - лекцій.

Мета: Забезпечити сприйняття і осмислення нової інформації, удосконалити вміння працювати з різними джерелами інформації.

Напередодні, за кілька днів до уроку вчитель висилає відео-лекцію всім учням класу. Тривалість відео від 3 до 10 хвилин. діти

переглядають матеріали, роблять позначки і вже готові, «підковані» приходять на навчальний урок.

Актуалізація знань.

Вступна гра.

Мета: створити умови, сприятливі виникненню внутрішньої потреби включення в процес навчальної діяльності.

Закріплення вивченого матеріалу.

Робота в групах.

Мета: сформувати загальну активність класу, систематизувати інформацію, розвиток комунікативних умінь.

На даному етапі діти працюють або в парах, або в групах.

Контроль. Гра, тестуються отримані знання.

Мета: перевірити знання учнів.

Для поточного контролю вчитель використовує програму Plickers. Учитель задає питання, діти піднімають спеціальні картки тієї стороною, яка відповідає правильній відповіді (А, В, С, Д). Педагог з допомогою смартфона сканує картки дітей. На екрані з'являються графіки. За графіками видно, наскільки діти засвоїли новий матеріал.

Рефлексія.

Мета: усвідомити шлях, який допоміг навчатися осмислити ідею уроку.

Наприклад: Діти, сьогодні у нас незвичайний урок – перевернутий. Вдома ви вже ознайомилися з новим матеріалом за допомогою відео. Сьогодні на уроці ми будемо займатися практикою. Але спочатку перевіримо Ваші знання.

Учні в парі працюють на нетбуках. Учитель пропонує учням пройти тест в програмі Kahoot. Після чого робить аналіз отриманих результатів. Показує інформацію на графіках, де наочно видно, як якісно підготувалася кожна пара учнів.

- Діти, подивіться на слайд. Що тут зображено? (З одного боку - домашні тварини, а з іншого-кадр з фільму або кіно.) Об'єднайте два поняття кіно і домашні тварини і сформулюйте мету нашого уроку. (Створити кіно про домашніх тварин).

- Сьогодні ми будемо знімати фільм про домашніх тварин. початок фільму вже знято. Подивіться (вчитель на тлі тваринницької ферми розповідає глядачам про корову. В кінці відео педагог пропонує пройти в інші приміщення ферми).

- Ваше завдання – зробити продовження фільму. Для створення кіно необхідні знання про домашніх тварин. Ці знання Ви отримали завдяки відео-уроку. Пропоную систематизувати отриману інформацію. Для цього кожна пара заповнить таблицю по своїй тварині. Запропонований матеріал може бути, як істинним, так і помилковим. Вам необхідно знайти вірні висловлювання і оформити таблицю. Заповнена таблиця-це і є текст Вашого виступу під час зйомок. Вам залишається тільки домовитися один з одним про порядок виступу.

Діти працюють в парах.

Заповнюють таблицю по своїй тварині: (1. де утримують; 2. чим годують; 3. дитинчата; 4. яку користь приносять людині.)

Виходить пара, що заповнювала таблицю. Діти стають перед екраном. Під час їх виступу змінюються слайди, заздалегідь підготовлені вчителем. Оператор знімає. Виступ дітей оцінюється.

Нижче наведено можливий варіант рефлексії.

На дошці 3 кадри плівки з написами:

«- Мені було цікаво».

«- Я дізнався багато нового».

«-Я готовий поділитися своїми знаннями з іншими».

Виберіть один кадр і приклейте смайлик на нього.

Суть технології «Перевернутий клас» полягає в тому, щоб мотивувати учнів до самостійної діяльності, дати інструменти і знання для подальшого саморозвитку.

Застосування моделі «Перевернутий клас» дозволяє вчителю організувати навчання відповідно до сучасних вимог, створити умови для ефективного освітнього простору в рамках закладу освіти. Урок в технології «Перевернутий клас» підвищує мотивацію дітей, покращує якість навчання.

Отже, як засоби, які сприяють досягненню сучасної освітньої мети слід розглядати застосування сучасних освітніх технологій. Технологія «Перевернутий клас» використовується для організації самостійної навчальної діяльності учнів з освоєння програмного або додаткового навчального матеріалу. Для даної моделі навчання характерно освоєння нового матеріалу вдома за допомогою електронних носіїв, а закріплення вже вивченого – в класі. Урок, побудований в технології «Перевернутий клас» має особливу структуру: Самостійне вивчення нового матеріалу вдома за допомогою відео - лекцій. Актуалізація знань. Закріплення вивченого матеріалу Робота в групах. Контроль. Рефлексія.

1.3. Формування компетентностей учня початкової школи засобами технології «Перевернутий клас»

Модель «Перевернутий клас» дозволяє використовувати сучасні технології в освітньому процесі, базуючись на традиційних методах, роблячи процес навчання більш продуктивним, підвищуючи ефективність отриманих знань.

Різновидом змішаного навчання є «перевернуте навчання» (flipped classroom), при якому учні самостійно вивчають зміст теми уроку вдома, спираючись як на традиційні джерела інформації (підручники,

енциклопедії, довідники), так і на сучасні (мережа Інтернет), а потім обговорюють вивчений матеріал в класі при допомозі і підтримці вчителя-фасилітатора, виконують практичні завдання і аналізують матеріал. Фактично, традиційне уявлення про навчання, де вчитель є основним оратором і джерелом інформації, а навчаються - пасивні слухачі, які не завжди можуть встигнути за промовою вчителя, встежити і утримати основну думку, постає «з ніг на голову», дійсно перевертаючи навчання [2].

При реалізації даного підходу учні застосовують знання, отримані вдома, відпрацьовують з учителем можливі проблемні моменти при вивченні матеріалу, за допомогою не репродуктивного відтворення інформації, а пояснення своїм одноліткам, вникають і аналізують тему, реалізуючи можливість освоювати складний матеріал за підтримки вчителя.

Використання даної моделі навчання сприяє оптимальному сприйняттю отриманої інформації, формує комунікативні навички учнів, взаємодіючи з учителем і між собою, відпрацьовуються регулятивні навички, контроль і самоконтроль своєї діяльності, а також сприяє раціональному витрачання аудиторного часу учителем [5, с. 14].

Для реалізації «перевернутого навчання» вчителю необхідно спроектувати систему навчальних завдань, що відображають зміст аудиторних занять, які відповідають освітньому стандарту, а також легко доступні всім учням. Використання ресурсів і сервісів мережі Інтернет може задовольнити всі необхідні вимоги, зробити вивчення матеріалу цікавішим [21].

Звертаючись до відкритих освітніх ресурсів або створивши їх самостійно, вчитель складає плейлист відеороликів за темами, опорні конспекти, глосарій, схеми, інтерактивні завдання для простоти і зручності освоєння учнями матеріалу і пам'ятки (інструкції) грамотного і безпечного використання мережі Інтернет. Всі матеріали, підготовлені

вчителем, можуть бути розміщені в хмарних сховищах (найбільш популярне хмарне сховище - Диск Google), де можна залишати коментарі, а також контролювати, хто переглянув матеріал, або спостерігати за роботою учнів дистанційно, в режимі реального часу, звертатися до конструктору інтерактивних завдань (LearningApps), які цікаві для учнів своєю барвистістю, наочністю, ігровою складовою. Перш ніж звертатися до сервісів, обов'язково необхідно упевнитися, що у всіх учнів є рівна можливість роботи з мережею Інтернет [1].

Таким чином, учитель не тільки сам буде освоювати інформаційно-комунікаційні технології посредством застосування освітньої моделі «перевернуте навчання», а й впроваджувати ідею використання мережі Інтернет для вирішення поставлених освітніх завдань учнями як суб'єктами інформаційного суспільства, здатних до отримання знань, роботи з великими масивами інформації, структурування, класифікації, аналізу інформації.

До ключових компетентностей учнів початкових класів належать: вміння вчитися; загальнокультурна; соціальна; громадянська; здоров'язбережувальна; компетентності з ІКТ. Технологія «Перевернутий клас» дозволяє актуалізувати та поглибити не лише компетентність «вміти вчитися», а й соціальну (робота в групах, парах), компетентність ІКТ (застосування ІКТ в процесі роботи учнів), загальнокультурну (спілкування в колективі під час виконання завдань) та ін. [9].

Вміння вчитися – ключова компетентність, яка охоплює вміння «організувати своє робоче місце; орієнтуватися у часі та берегти його; планувати свої дії; доводити роботу до кінця».

Отже, модель «Перевернутий клас» дозволяє використовувати сучасні технології в освітньому процесі, базуючись на традиційних методах, роблячи процес навчання більш продуктивним, підвищуючи ефективність отриманих знань. Використання даної моделі навчання сприяє оптимальному сприйняттю отриманої інформації, формує

комунікативні навички учнів, взаємодіючи з учителем і між собою, відпрацьовуються регулятивні навички, контроль і самоконтроль своєї діяльності, а також сприяє раціональному витрачання аудиторного часу учителем. Технологія «Перевернутий клас» дозволяє актуалізувати та поглибити не лише компетентність «вміти вчитися», а й соціальну (робота в групах, парах), компетентність ІКТ (застосування ІКТ в процесі роботи учнів), загальнокультурну (спілкування в колективі під час виконання завдань) та ін.

РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ТЕХНОЛОГІЇ «ПЕРЕВЕРНУТИЙ КЛАС» ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ВМІННЯ ВЧИТИСЯ

2.1. Порівняльний аналіз уроку з використанням технології «Перевернутий клас» та традиційного уроку

Один з найвідоміших людей, що вніс істотний внесок в модель «Перевернутий клас» – це Салман Хан. У 2004 Хан приступив до запису відео, як закріплює матеріалу для своєї молодшої кухні, яка припустила, що запис пройдених уроків допомагає їй не витратити час на вже засвоєний матеріал і фокусуватися на складному для її сприйняття інформації, яку вона може проходити не одноразово.

Салман Хан відкрив «Академію Хана», в якій основна роль лежить на моделі «Перевернутий клас». «Академія Хана» для багатьох людей стала асоціацією моделі «Перевернутий клас», але, варто відзначити, що відеоролики є тільки одним аспектом технології «Перевернутий клас» [3].

Педагоги проводили експерименти з перевертанням класу задовго до того, як Хан почав записувати свої відеоролики. Доктор Лора Беррі, Декан Мистецтв і Наук в Коледжі Північного Арканзасу повідомляє про те, як професора коледжу, давали завдання студентам пройти глави наступного заняття і прийти на урок з готовністю обговорити пройдений вдома матеріал. «Весь час, що ми намагалися допомагати студентам в навчанні», - каже Беррі, – «Ми хотіли, щоб студенти відчували відповідальність за своє навчання, і особливо хотілося використовувати свій час з ними для роботи над більш цікавим матеріалом і його поглибленим вивченням»[27].

Брайан Беннет описує модель «Перевернутий клас» як ідеологію, а не методику: «Відеоролики, самі по собі не допомагають дітям досягти

більшого в вашому класі. «Перевернутий клас» допомагає створювати зв'язок з учнями і користуватися вашими вказівками. Якщо відео являється частиною цього багатогранного плану – це здорово. Якщо немає – все одно добре» [1]. Аарон Семс погоджується з такою точкою зору: «Будь-який, хто наосліп використовує модель «Перевернутий клас» (для дослідження, лекцій, домашнього навчання, неважливо) і не вводить в неї ніяких поліпшень, ґрунтуючись на потребах своїх студентів, той приведе їх до повного освітнього провалу» [28].

Характеристикою описуваної в даній роботі моделі є чергування компонентів очного і дистанційного навчання. Електронне навчання відбувається за межами школи, під час навчального заняття здійснюється практична діяльність, під час якого учні виконують звичайне домашнє завдання в класі, беруть участь в індивідуальній і груповій дискусії. Таким чином, можемо сказати, що навчальні дії поміняли місцями: під час поза навчальних шкільних занять освоюється новий матеріал, а домашні завдання виконуються в класі. Даний спосіб формування процесу навчання не вимагає виділення додаткових коштів і додаткового приміщення.

Учитель з джерела знань стає фасилітатором (людиною, забезпечує успішну групову комунікацію), консультантом, тьютором, заохочуючи учнів на самостійні дослідження і спільну роботу, а учень з споживача стає активним учасником освітнього процесу [7].

У моделі «Перевернутий клас» головна роль в процесі навчання відводиться учневі. Беручи на розгляд процес навчання за моделлю «Перевернутий клас», можна відзначити зростаючу відповідальність учня, що згодом збільшує частку відповідальності і розвиває особистісні характеристики (Активність, самостійність, відповідальність, ініціативність), метапредметних навичок (самоорганізація, управління тимчасовими ресурсами) і комунікативних навичок (взаємодія зі членами мікрогрупи або класу в процесі роботи над спільним проектом).

Схема заняття зміщує акцент від оглядової лекції до семінарського навчання та дослідження матеріалу.

Таким чином, робота в класі полягає в розборі складних моментів теоретичної частини та відповідях на питання, що виникли в учнів під час підготовки до заняття, що займає не більше 25-30% часу уроку.

Учитель складає план для спільної діяльності з пройденої теми: виконання вправ, створення і презентації міні-проектів, складання алгоритмів, проведення експериментів, дискусії і т. д.

Після класної роботи вдома завершуються практичні завдання, виконуються тести на розуміння і закріплення пройденої теми. На уроці проходить практика по закріпленню знань і навичок. Питання, що з'являються в учнів під час підготовки до класним занять (перегляд відеороликів) є джерелом розвитку пізнавальної діяльності.

Робота в класі спрямована на більш детальне розуміння і аналіз матеріалу. З урахуванням процесу навчання педагог орієнтується не на подачу загального матеріалу всьому класу, а на конкретні питання окремих учнів або невеликих груп. Обов'язковою умовою використання даної моделі є наявність в учнів домашнього комп'ютера з виходом в Інтернет. Учням надається доступ до електронних ресурсів, наприклад, освітнім Інтернет-порталам, навчального відео по темі, зробленому самим учителем або знайденим в глобальній мережі.

Між уроком по моделі «Перевернутий клас» і традиційним уроком є існує ряд важливих відмінностей. У наведеній нижче таблиці розглянуті основні відмінності класичного уроку і навчального заняття, побудованого на основі моделі «Перевернутий клас».

Таблиця 2.1.

Відмінність уроку за моделлю «Перевернутий клас» від традиційного уроку

Класичний урок	«Перевернутий клас»
Учитель пояснює матеріал в класі. Домашнє завдання виконують вдома.	Пропонує домашнє завдання в формі навчального відео / відеолекції, даючи докладну інструкцію по роботі з ним.

	Учні вдома закріплюють новий матеріал, виконуючи домашнє завдання переглядають фільм вдома, виконуючи завдання, необхідні для подальшої роботи в класі.
В умовах ведення уроку за класичною моделлю існує проблема: учні не завжди уважні на уроках, а вдома буває нікому допомогти їм заново розібратися в матеріалі. Через це у дітей з'являється тривожний стан на уроці, уникнення відповідей на уроці, складність з сприйняттям подальшого матеріалу, і т.п.	Учень може спокійно переглядати і прослуховувати завдання, робити паузу в будь-якому місці або повторювати потрібний фрагмент відеолекції. При цьому учень не може задати питання вчителю безпосередньо в процесі перегляду відеолекції
З невідповідними дітьми або з дітьми, які тільки-тільки познайомилися з темою модель «Перевернутий клас» навряд чи буде працювати ефективно – максимум упівсили.	Відеолекції доступні для відсутніх школярів. Тим, хто не дивився відеолекцію, буде нецікаво на уроці

Критики моделі «Перевернутий клас» заявляють, що дана модель погіршує традиційний аспект освіти через неможливість оперативно задавати питання викладачеві. Захисники моделі стверджують, що за рахунок нових можливостей, які з'являються при використанні системи дистанційного навчання, потреба в таких питаннях знижується:

- будь-який уривок відеолекції можна переглядати стільки, скільки потрібно;
- можна питати інших учнів, використовуючи модуль дискусії в системі дистанційного навчання;
- можна відправляти питання викладачеві завдяки вбудованій електронній пошті і отримувати відповіді на них на майбутньому класному уроці.

Звичайно, крім безлічі плюсів модель має свої недоліки: для багатьох учнів може виявитися складним розвиток своєї особистої відповідальності. Вчителям може бути також складно пристосуватися до цієї моделі. Доведеться збільшити час підготовки до уроку, а так же витратити багато часу і сил на створення якісного відео-уроку крім звичайних обов'язків викладача. Окремим моментом варто виділити додаткові витрати на навчання використанню комп'ютерних технологій

вчителями для успішного впровадження моделі «Перевернутий клас» [30].

Освітня модель «Перевернутий клас» починає поступово завойовувати популярність у викладачів, які хочуть змінити традиційний підхід до навчання. Модель «Перевернутий клас» значно відрізняється від традиційної системи викладання.

Отже, на відміну від традиційного уроку під час реалізації технології «Перевернутий клас» навчальні дії поміняні місцями: під час позанавчальних шкільних занять освоюється новий матеріал, а домашні завдання виконуються в класі. Даний спосіб формування процесу навчання не вимагає виділення додаткових коштів і додаткового приміщення. Учитель з джерела знань стає фасилітатором (людиною, забезпечує успішну групову комунікацію), консультантом, тьютором, заохочуючи учнів на самостійні дослідження і спільну роботу, а учень з споживача стає активним учасником освітнього процесу. У моделі «Перевернутий клас» головна роль в процесі навчання відводиться учневі. Беручи на розгляд процес навчання за моделлю «Перевернутий клас», можна відзначити зростаючу відповідальність учня, що згодом збільшує частку відповідальності і розвиває його особистісні характеристики.

2. Педагогічні умови формування вміння вчитися в учнів початкової школи засобами технології «Перевернутий клас»

Ефективність формування вміння вчитися засобами технології «Перевернутий клас» є реалізація педагогічних умов.

Перша педагогічна умова - спрямованість мотиваційно-ціннісної установки того, хто навчається.

Друга педагогічна умова - актуалізація змісту навчальної діяльності

Третя педагогічна умова - включення учня в освітні процеси на основі інтеграції навчальної та позанавчальної діяльності.

Рекомендації вчителю для ефективного формування вміння вчитися в учнів початкової школи засобами технології «Перевернутий клас» [17]:

1. Створіть цикл відео-презентацій для учнів, призначений для навчання у позаурочний час. Інформація в рамках затвердженої програми має бути основою для отримання знань, але учні цінують особистий внесок свого вчителя.

2. Оберіть одну систему управління освітнім процесом і дотримуйтеся обраної системи. Наприклад, можна використовувати освітній сайт Edmodo, що дозволяє коментувати виконані роботи, а не лише надсилати завдання.

3. Встановлюйте конкретні кінцеві терміни виконання завдань. Стара добра відмовка «здам в наступний раз» протирічить методиці, тому може створювати певні труднощі.

4. Продумайте процес та реалізацію забезпечення доступу до цифрових матеріалів для учнів, у яких немає технічної можливості переглянути матеріали засобами Інтернет. Наприклад, поширювати необхідну інформацію на USB накопичувачах. У будь-якому випадку, самостійне домашнє навчання є невід'ємним елементом освітнього процесу.

5. Проведіть підготовчу роботу з батьками, під час якої розтлумачте зміст технології «Перевернутий клас», будьте готові відповісти на питання, що виникнуть в батьків. Не дивуйтеся, якщо інноваційна методика не сподобається батькам, які вважають, що місія вчителя полягає в «розжовуванні» та передачі матеріалу на уроці. Проте, успіх впровадження методики багато в чому буде залежати від того, наскільки батьки школярів повірять в її ефективність [11].

Не рекомендується робити:

1. Не сподівайтесь, що школярі будуть самостійно вивчати матеріали, які ви запропонували. Перевіряйте завдання на додаткових ресурсах, систематично пропонуйте школярам нескладні інтерактивні вправи та опитування.

2. Не розраховуйте на те, що учні виконуватимуть завдання на вищому рівні, бо мали змогу познайомитися з ними вдома. Пам'ятайте про диференціацію, як про спосіб оптимізувати освітній процес для учнів з різним рівнем знань та темпом виконання.

3. Пам'ятайте, що уроки за технологією «Перевернутий клас» не зовсім відповідають стандартним вимогам до педагога. У випадку відкритих уроків нагадайте присутнім про особливості цієї технології.

5. Не думайте, що ваш презентаційний матеріал є незмінною базою, що не потребує доповнень. Технологія «Перевернутий клас» ефективна тільки в разі постійного оновлення матеріалів з урахуванням побажань та вимог учнів.

Отже, ефективне формування вміння вчитися засобами технології «Перевернутий клас» доцільно реалізовувати через педагогічні умови.

Перша педагогічна умова - спрямованість мотиваційно-ціннісної установки того, хто навчається.

Друга педагогічна умова - актуалізація змісту навчальної діяльності

Третя педагогічна умова - включення учня в освітні процеси на основі інтеграції навчальної та позанавчальної діяльності.

ВИСНОВКИ

В результаті дослідження ми дійшли наступних висновків:

1. Уміння вчитися розуміють як «цілісне індивідуальне психологічне утворення, яке інтегрує індивідуальний досвід успішної праці учня і характеризується наявністю у нього розвинених здібностей навчальної діяльності». За допомогою ключової компетентності вміння вчитися програмується індивідуальний досвід успішної роботи учня, зменшуються перевантаження, збільшується пізнавальна активність, ініціатива особистості, учень набуває навичок раціонального використання часу і навчальних засобів. Вчені виділяють наступні компоненти компетентності вміння вчитися: мотиваційний (ставлення до навчання); змістовний (знання, вміння, навички) та процесуальний (способи виконання роботи на різних рівнях складнощів). Сформоване вміння вчитися передбачає, що учень: сам визначає цілі діяльності або приймає поставлені вчителем; виявляє зацікавленість в навчанні, докладає вольові зусилля; вміє організувати та реалізувати власну діяльність задля досягнення результату; відшукує необхідні знання, способи для вирішення завдань; виконує в певній послідовності розумові, сенсорні або практичні дії, прийоми, операції; аналізує власну діяльність і прагне до її вдосконалення; має уміння і навички самоконтролю і самооцінки.

2. Як засоби, які сприяють досягненню сучасної освітньої мети слід розглядати застосування сучасних освітніх технологій. Технологія «Перевернутий клас» використовується для організації самостійної навчальної діяльності учнів з освоєння програмного або додаткового навчального матеріалу. Для даної моделі навчання характерно освоєння нового матеріалу вдома за допомогою електронних носіїв, а закріплення вже вивченого – в класі. Урок, побудований в технології «Перевернутий клас» має особливу структуру: самостійне вивчення нового матеріалу

вдома за допомогою відео – лекцій; актуалізація знань; закріплення вивченого матеріалу; робота в групах; контроль; рефлексія.

3. На відміну від традиційного уроку під час реалізації технології «Перевернутий клас» навчальні дії поміняні місцями: під час позанавчальних шкільних занять освоюється новий матеріал, а домашні завдання виконуються в класі. Даний спосіб формування процесу навчання не вимагає виділення додаткових коштів і додаткового приміщення. Учитель з джерела знань стає фасилітатором (людиною, забезпечує успішну групову комунікацію), консультантом, тьютором, заохочуючи учнів на самостійні дослідження і спільну роботу, а учень з споживача стає активним учасником освітнього процесу. У моделі «Перевернутий клас» головна роль в процесі навчання відводиться учневі. Беручи на розгляд процес навчання за моделлю «Перевернутий клас», можна відзначити зростаючу відповідальність учня, що згодом збільшує частку відповідальності і розвиває його особистісні характеристики.

4. Ефективність формування вміння вчитися засобами технології «Перевернутий клас» є реалізація педагогічних умов: спрямованість мотиваційно-ціннісної установки того, хто навчається; актуалізація змісту навчальної діяльності; включення учня в освітні процеси на основі інтеграції навчальної та позанавчальної діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Bergmann J., Sams A. «Flip your classroom: reach every student in every class every day». (2012) / Washington, DC: International Society for Technology in Education. Bergmann J., Sams A., Infographic: 4 learning strategies for flipped learning, 2015, [Електронний ресурс]. URL://<https://www.iste.org/explore/articleDetail?articleid=14>.
2. Flipped Learning. Global Initiative, [Електронний ресурс]. URL://<http://flglobal.org/>
3. International Society for Technology in Education, [Електронний ресурс]. URL://<https://www.iste.org/standards/standards>
4. Makice K., «Flipping the Classroom Requires More Than Video», [Електронний ресурс]. URL://<https://www.wired.com/2012/04/flippingthe-classroom/>
5. Sams A., «The Flipped Class: Shedding Light on the Confusion, Critique, and Hype», 2015. [Електронний ресурс]. URL://<http://www.icyte.com/saved/www.thedailyriff.com/542185>
6. Бабанский Ю.К. Оптимизация процесса обучения: Общедидактический аспект. М.: Педагогика, 1977. 314 с.
7. Бешков А.О. Підвищення самостійності учнів на практичних заняттях. Рідна школа. 1991. №2. С. 43–47.
8. Варакута О. Формування природничих понять в учнів початкових класів. Початкова школа. 1999. №5. С. 20–23.
9. Вікова та педагогічна психологія (О.В. Скрипченко, Л.В. Долинська, З.В. Огороднійчук та ін. К.: Просвіта, 2001. 416 с.
10. Гринько О. Самооцінка учнів – засіб пізнавальної самостійності. Рідна школа. 1998. №5. С. 72–78.

11. Довга Т.Я., Засіна В.І. Шляхи раціоналізації навчальної праці молодших школярів. Почат. шк. 1990. №3. С 58–60.
12. Друзь Б.Г. Творчі вправи з математики для початкових класів. К.: Рад. школа, 1988. 144 с.
13. Захарова А.М. Розвивальне навчання математики в початковій школі. Психол. і педагогіка. 2000. №1. С. 21–27.
14. Зимняя И.А. Педагогическая психология. М.: Логос, 1999. 382 с.
15. Кодлюк Я. Підручник для початкової школи: теорія і практика. Тернопіль: Підручники і посібники, 2004. 288 с.
16. Король Я.А. Корисний дидактичний матеріал. Поч. школа. 1979. №9. С. 44–47.
17. Костюк Г.С. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості / за ред. Л.Н. Проколієнко. К.: Рад. школа, 1989. 608 с.
18. Лисенко Н.М. Раціональні прийоми самостійної роботи на однотемних та однопредметних уроках. Поч. школа. 1986. №11. С.49–50.
19. Люблінська Г.О. Дитяча психологія. К.: Вища школа, 1974. 354 с.
20. Мойсеюк Н.Є. Педагогіка. К., 2003. 4-е вид., доповн. 615 с.
21. Онишків З.М. Формуємо вміння планувати навчальну діяльність. Початкова школа. 2006. №6. С.50–55.
22. Пономарьова Т. Реалізація компетентнісного підходу в навчанні молодших школярів. Початкова школа. 2010. №12. с.49-50
23. Педагогика начальной школы. М.: Владос, 2000. 400 с.
24. Савченко О.Я. Дидактика початкової школи. К.: Генеза, 1999. 324 с.

25. Савченко О.Я. Розвивай свої здібності: Навчальний посібник для молодших школярів. К.: Освіта, 1998. 160 с.
26. Савченко О.Я. Умій учитися: Навчальний посібник для молодших школярів. К.: Освіта, 1998. 2-е вид. 192 с.
27. Савченко О.Я. Уміння вчитися як ключова компетентність загальної середньої освіти. Компетентнісний підхід у сучасній освіті; світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / під заг. ред. О.В. Овчарук. К.: «К.І.С.», 2004. С. 34–46.
28. Фіцула М.М. Педагогіка. К.: Вид. центр. «Академія», 2002. 528 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

КОДЕКС АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ ЗДОБУВАЧА ВИЩОЇ ОСВІТИ ХЕРСОНЬСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Я, Білецька Руслана Миколаївна, учасниця освітнього процесу Херсонського державного університету, **УСВІДОМЛЮЮ**, що академічна доброчесність – це фундаментальна етична цінність усієї академічної спільноти світу.

ЗАЯВЛЯЮ, що у своїй освітній і науковій діяльності **ЗОБОВ'ЯЗУЮСЯ**:

- дотримуватися:
 - вимог законодавства України та внутрішніх нормативних документів університету, зокрема Статуту Університету;
 - принципів та правил академічної доброчесності;
 - нульової толерантності до академічного плагіату;
 - моральних норм та правил етичної поведінки;
 - толерантного ставлення до інших;
 - дотримуватися високого рівня культури спілкування;
- надавати згоду на:
 - безпосередню перевірку курсових, кваліфікаційних робіт тощо на ознаки наявності академічного плагіату за допомогою спеціалізованих програмних продуктів;
 - оброблення, збереження й розміщення кваліфікаційних робіт у відкритому доступі в інституційному репозитарії;
 - використання робіт для перевірки на ознаки наявності академічного плагіату в інших роботах виключно з метою виявлення можливих ознак академічного плагіату;
- самостійно виконувати навчальні завдання, завдання поточного й підсумкового контролю результатів навчання;
 - надавати достовірну інформацію щодо результатів власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використаних методик досліджень та джерел інформації;
 - не використовувати результати досліджень інших авторів без використання покликань на їхню роботу;
 - своєю діяльністю сприяти збереженню та примноженню традицій університету, формуванню його позитивного іміджу;
 - не чинити правопорушень і не сприяти їхньому скоєнню іншими особами;
 - підтримувати атмосферу довіри, взаємної відповідальності та співпраці в освітньому середовищі;
 - поважати честь, гідність та особисту недоторканність особи, незважаючи на її стать, вік, матеріальний стан, соціальне становище, расову належність, релігійні й політичні переконання;
 - не дискримінувати людей на підставі академічного статусу, а також за національною, расовою, статевою чи іншою належністю;
 - відповідально ставитися до своїх обов'язків, вчасно та сумлінно виконувати необхідні навчальні та науково-дослідницькі завдання;
 - запобігати виникненню у своїй діяльності конфлікту інтересів, зокрема не використовувати службових і родинних зв'язків з метою отримання нечесної переваги в навчальній, науковій і трудовій діяльності;
 - не брати участі в будь-якій діяльності, пов'язаній із обманом, нечесністю, списуванням, фабрикацією;
 - не підроблювати документи;
 - не поширювати неправдиву та компрометуючу інформацію про інших здобувачів вищої освіти, викладачів і співробітників;
 - не отримувати і не пропонувати винагород за несправедливе отримання будь-яких переваг або здійснення впливу на зміну отриманої академічної оцінки;
 - не залякувати й не проявляти агресії та насильства проти інших, сексуальні домагання;
 - не завдавати шкоди матеріальним цінностям, матеріально-технічній базі університету та особистій власності інших студентів та/або працівників;
 - не використовувати без дозволу ректорату (деканату) символіки університету в заходах, не пов'язаних з діяльністю університету;
 - не здійснювати і не заохочувати будь-яких спроб, спрямованих на те, щоб за допомогою нечесних і негідних методів досягати власних корисних цілей;
 - не завдавати загрози власному здоров'ю або безпеці іншим студентам та/або працівникам.

УСВІДОМЛЮЮ, що відповідно до чинного законодавства у разі недотримання Кодексу академічної доброчесності буду нести академічну та/або інші види відповідальності й до мене можуть бути застосовані заходи дисциплінарного характеру за порушення принципів академічної доброчесності.

16.03.2021

Білецька Руслана

Конспект уроку за моделлю змішаного навчання
«Перевернутий клас»

Тема: Осінь. Ознаки осені.

Мета: ознайомити учнів з осінніми місяцями; розкрити походження назв місяців осені; вчити описувати красу природи восени та позитивні емоції, які вона викликає; розвивати уяву, фантазію, мовлення, спостережливість, пам'ять; виховувати любов до природи.

Обладнання: крейдова дошка / ватман, інтернет-ресурси, комп'ютерний клас / планшети і смартфони, проектор і комп'ютер учителя / телевізор, аудіо (колонки); **кольоровий папір, ножиці, клей, картинки осені, тварин, птахів;**

Хід уроку

I. Розмова з учнями про домашнє завдання. З'ясування незрозумілих питань та обговорення них.

II. Згідно з отриманою інформацією відбувається поділ класу на 3 групи:

Пояснення плану роботи у групах

1 група

Учні які з будь-якої причини не ознайомились із новою темою

Вони переглядають нову тему використовуючи ресурс

<https://www.youtube.com/watch?v=p9KSJCMsNaA>

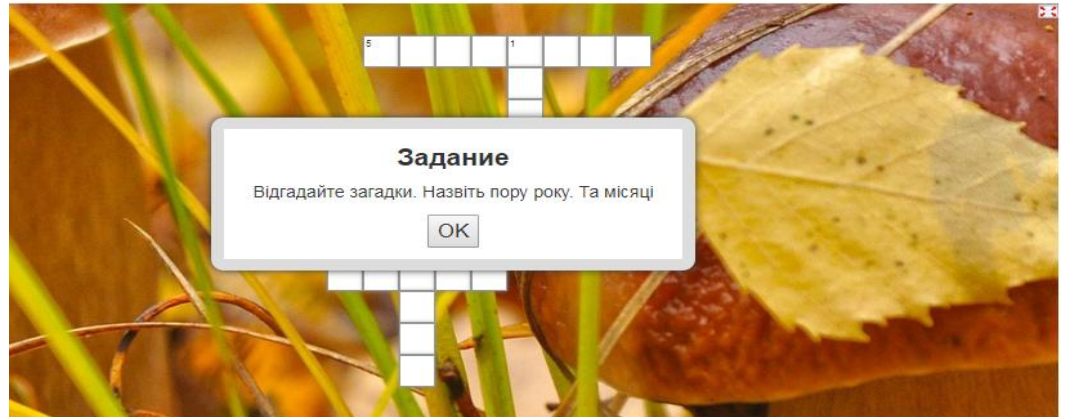
<https://www.youtube.com/watch?v=cMMi5G9KEDk>

2 група

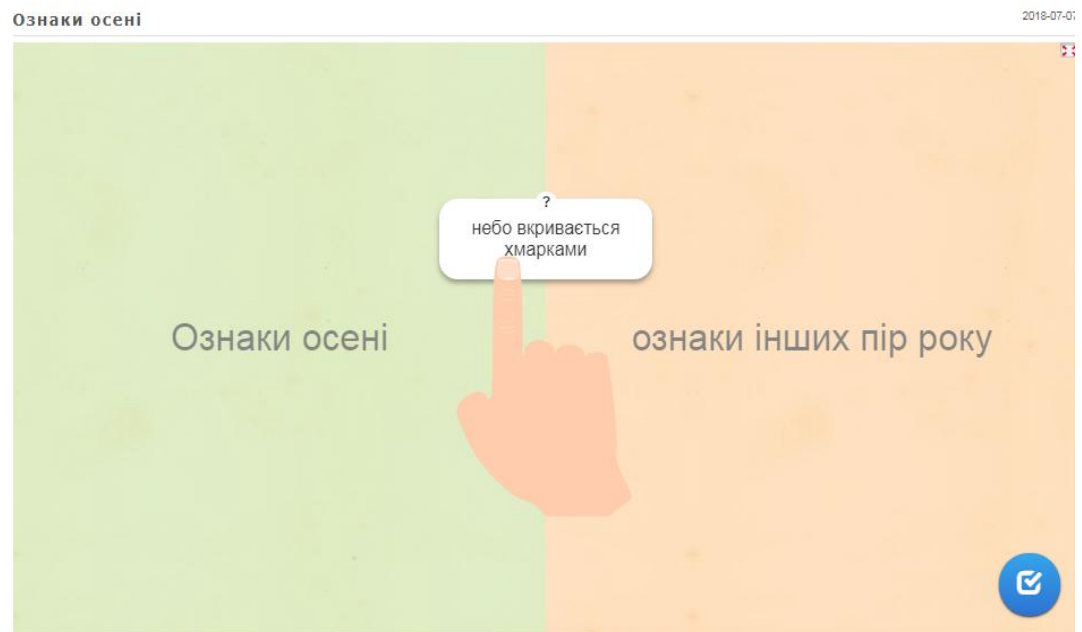
У цей же час учні другої групи отримують завдання для роботи з інтернет ресурсом <http://learningapps.org/user/taldukinaua>

А саме:

1. Завдання відгадати кросворд

2. Обрати ознаки осені

3. доповнити текст

LearningApps.org

Налаштування профілю: Тетяна Талдикіна

Перегляд вправ Перегляд вправ Створення вправи Мої класи Мої вправи

Їжачкові запаси на зиму 2018-07-07

Прийшла осінь. Поспіли дари природи: на деревах дозріли [], на городах — [].
 Дні стали [] й []. Листя на деревах [] й почало [].
 «Час готуватися до зими», – вирішив маленький їжачок. Неподалік росла дика [], на якій
 було багато стиглих соковитих яблук. А біля підніжжя яблуні після дощу виростили ароматні
 []. Назбирав їжачок фруктів і грибів, наносив у нору. Подумав: «Я зробив багато запасів,
 мені вистачить на всю зиму».

3 група

У цей же час учні третьої групи працюють активно у класі виконуючи вправи у зошиті

Обговорення питання Якби я був чарівником, то я зробив би так, щоб восени...

ПРИРОДА ВОСЕНІ
Ознаки осені

- «Одягни» дерево осіннім листям. Поряд намалюй, як воно виглядатиме взимку.

- За допомогою цифр розташуй осінні місяці у правильній послідовності.
 Листопад Вересень Жовтень
- Пограй із сусідом по парті. Почни: «Якби я був чарівником, то я зробив би так, щоб восени ...». Нехай твій товариш завершить. Виграє той, хто вигидає більше чарівних ситуацій.

6

Після закінчення учні розпочинають створення групового проекту на тему осінь.(використовуючи раніше принесений матеріал)

Фізкультпауза

III. Зміна діяльності (групи обмінюються завданнями)

1 група виконують вправи онлайн

2 – переходять до заповнення зошита та виконання проекту

3- продовжують виконання проекту

IV. Представлення готових проектів та обговорення

V. Підведення підсумку уроку